

lysninger ikke skulde tilveiebringes, fordi man ikke fandt det nødvendigt eller engang ønskeligt at forlange de i Forhold til den Nytte, der kunde komme ud deraf, store Arbejder, som dertil krævedes. Hvad nu særlig Postvæsenet angaaer, da vil jeg til Forjvar for dette derhos anføre, at de Regnskaber, som det fører, saavel som dets Regnskabsbøger af tidligere Statsrevisioner ere blevne fremhævede som nogle af de første, der i det Hele fandtes i vor Statshusholdning, og navnlig er det tidligere blevet erkjendt, at de vare forsynede med langt flere Anmærkninger og oplysende Bilag end de fleste andre. Det er derfor vel muligt, at de nye Forbringere, der ere blevne gjorte, indtil de have arbejdet sig sammen med de tilvante Former, kunne have givet Anledning til Rivinger, som helst maatte være undgaaede, men som jeg ogsaa holder mig overbeviist om ikke ville komme igjen, naar man fra begge Sider med god Villie arbejder paa at faae en saa klar og moderat Ordning som mulig. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at flyde Administrationens Skjøn over det Nødvendige reent tilside og aldeles at give dette i Bold paa Statsrevisionen. Denne kan, som bemærket, skifte og skifter jo jævnlig, og der kan altsaa let komme nye Mænd til, der naturligen mangle den Modenhed, som ogsaa hører til for at kunne forlange, og der vil da, naar ikke en Modstræben fra Administrationens Side tør finde Sted, kunne blive fordret betydelig mere Arbejde, end man til Slutningen vil finde, at der med Rimelighed er forlangt. Jeg vilde altsaa ønske, at der i Indstillingen til § 5 havde staaet: „Finantsministeriet opfordres til at foranledige, deels at der meddeles Statsrevisionen de af den ønskede Oplysninger angaaende Postvæsenets Regnskab i det Omfang, som maae ansees nødvendigt osv.“ Der skal ganske vist ikke fra min Side blive sparet nogen Alletilgængelighed, for at Oplysningerne maae blive givne i saa stort et Omfang, som ogsaa jeg anseer for nødvendigt. Men der er dog endnu en Bemærkning, som falder mig ind i dette Diebliff, som jeg i Anledning af det omtalte Punkt tror at burde gjøre, og det er den, at samtidig med,

at man ønsker at faae flere og flere Oplysninger, har man indskrænket Administrationens Personale. Man har saaledes f. Ex. netop for nylig inddraget et af Contoirerne under Generalpostdirectionen, nemlig Bogholdercontoiret, og det kan derfor vistnok have sine Bæmskeligheder for Postvæsenet at fyldestgjøre Krav, som hidtil ikke have været gjorte, og som Postvæsenet, vel at mærke, ikke har troet vilde fremkomme, idet det hidtil har været overbeviist om, at dets Regnskabsformer vare fortreffelige, efter som det i saa Henseende endog saa har rosende og anerkjendende Udtalelser af to tidligere Statsrevisioner at støtte sig til. (Fischer: Hvilke?). Det var Revisionerne for 1856—57 og for 1852—53. — Med Hensyn til Statsrevisionens Indstilling til § 7, Conto 4, skal jeg bemærke, at det i Finantsministerens Svarskrivelse paa Revisionens Udsættelse ved denne Conto er indrømmet, at ogsaa Finantsministeriet anseer det for en Feil, at de omspurgte Indtægter og Udgifter ikke tidligere ere optagne paa Finantsloven, Noget, der nu er rettet, og det er altsaa en Selvfølge, at jeg finder den nævnte Indstilling fuldstændig berettiget.

Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) dvælede i Særdeleshed ved et Svar, der fra Finantsministeriet er givet, eller, rettere sagt, ved en Bemærkning, der af Samme er gjort i Anledning af en Forespørgsel fra Statsrevisionen angaaende Reserfefonden, hvilken Bemærkning han fandt i og for sig urimelig. Jeg skal i den Anledning udtale, at det ingenlunde har været Meningen, at man til evige Tider fandt det nødvendigt at holde de omspurgte Oplysninger under et lukket Laag. Der ligger nogen Tid mellem det Diebliff, da det blev skrevet, og nu. Dengang var der Omstændigheder tilstede, som gjorde, at jeg ikke kunde ønske, at de omtalte Oplysninger kom ud blandt Publicum, hvorimod jeg skal indrømme, at jeg nu ikke seer den allerførste Grund til at lægge Skjul paa dem. Der er ikke det Mindste deraf, som jeg kunde ønske at unddrage fra enhver forstandig og fornuftig Kritik. Jeg er dog ikke ganske enig med det ærede Medlem i, at den Slags Ting skulde interessere Offentligheden i den